

■ Спорт-тайм

НАШЫ Б'ЮЦЬ РЭКОРДЫ

У штотыднёвым спартыўным аглядзе «Звязды» расказваем пра выступленне хакейных «зуброў» у чэмпіянаце Кантынентальнай хакейнай лігі, гандбольнага БГК у Лізе чэмпіёнаў і разам радуемся рэкордам беларускіх плыўцоў.

1. Хакеісты мінскага «Дынама» атрымалі буйную перамогу над сапернікамі з «Сочы» — 5:2. Хет-трыкам у сустрэчы адзначыўся Роб Клінкхамер. Пасля гэтай вікторыі мінскія дынамаўцы перамаглі на шостае месца ў турнірнай табліцы Заходняй канферэнцыі. На іх рахунку 40 ачкоў пасля 22 гульні. Чарговы матч у КХЛ мінскае «Дынама» правядзе 27 кастрычніка ў гасцях супраць яраслаўскага «Лакаматыва».

2. На этапе Кубка свету па плаванні ў 25-метровым басейне, які завяршыўся ў Сінгапуры, лідар нашай мужчынскай зборнай Павел Санковіч абнавіў нацыянальны рэкорд на дыстанцыі 50 м на спіне — 23,01 секунды. Такі час дазволіў Паўлу заняць першае месца.

Ранейшы рэкорд Беларусі на 50 м на спіне таксама належаў Паўлу Санковічу (25,05 сек.) і быў усталяваны ў пачатку кастрычніка ў Досе.

Лідар жаночай зборнай Аляксандра Герасіменя ў Сінгапуры ўдала выступіла на дыстанцыі 50 м вольным стылем, заваяваўшы бронзавую ўзнагароду (24,40 сек.).

Наступны этап пройдзе 25-26 кастрычніка ў Токіа.

3. Адбыліся ўсе матчы 26-га тура чэмпіянату краіны ў вышэйшай лізе. У Мінску «Крумкачы» спынілі серыю няўдач, абгуляўшы «Граніт» — 2:1. «Віцебск» на сваім полі адолёў

«Нафтан» з Наваполацка — 2:0, а футбалісты «Іслачы» з мінімальнай перавагай перайгралі «Тарпеда»-БелАЗ — 3:2. Гродзенскі «Нёман» у хатняй сустрэчы перайграў «Гарадзею» — 3:0. У нядзелю ў сталічным дэрбі «Мінск» і «Дынама» згулялі ўнічыю — 0:0, а «Шахцёр» абыграў «Белшыну» і ўмацаваў свае пазіцыі на другім месцы — 1:0. Яшчэ два матчы завяршыліся без забітых мячоў — БАТЭ — «Славія» — 0:0 і «Дынама-Брэст» — «Слуцк» — 0:0.

4. Брэцкі гандбольны клуб імя Мяшкова ў выязным матчы Лігі чэмпіёнаў прайграў венгерскаму «Піку» — 22:24.

Гандбалісты «Піка» з першых хвілін захапілі ініцыятыву, на перапынак каманды пайшлі з мінімальнай розніцай у ліку — 11:10 на карысць венгерскай дружыны. У другой палове матча БГК так і не ўдалося пераламці ход сустрэчы.

— Улічваючы, што гулялі трэці матч на выездзе, было няпроста. Тым не менш я задаволены, што каманда змагалася, гуляла на перамогу. Зараз паўза. Ёсць тры тыдні для падрыхтоўкі да наступных гульняў. Самыя асноўныя з іх наперадзе. Калі правядзем іх паспяхова, то задача на сезон будзе вырашана на 80%, — адзначаў пасля гульні галоўны трэнер брэцкага клуба Сяргей БЯБЕШКА.

Такім чынам, у групе В, дзе выступае беларускі клуб, па-ранейшаму лідзіруюць «Віве» і «Вардар», якія набралі па 8 ачкоў. У гандбалістаў «Райн Лявена» — 7 балаў, «Піка» — 5, БГК — 4. Па тры ачкі зарабілі «Крысціянстад» і «Цэле». Замыкае табліцу з двума баламі «Зграб».

УЗЯЦЬ ЯШЧЭ АДНУ ВЫШЫНЮ

У Мінску завяршылася 45-я Генеральная асамблея Еўрапейскіх алімпійскіх камітэтаў

На ёй быў прыняты шэраг важных рашэнняў, якія ў будучыні адаб'юцца на развіцці спорту на кантыненце.

Літаральна за некалькі дзён работы ў беларускай сталіцы дэлегаты з 50 краін Еўропы паспелі абмеркаваць самыя важныя пытанні сусветнага спорту. У ходзе работы Генасамблеі ўдзельнікі заслухалі даклад аб фінансавай дзейнасці ЕАК, зацвердзілі бюджэт на 2017 год і расказалі аб ходзе падрыхтоўкі да Еўрапейскіх юнацкіх алімпійскіх фестываляў у венгерскім Д'еры і турэцкім Эрзуруме. Акрамя таго, былі разгледжаны пытанні ўзаемадзеяння алімпійскіх камітэтаў з Еўрапейскім саюзам, які актыўна падтрымлівае шматлікія пачынанні ЕАК у развіцці дзіцяча-юнацкага спорту, вылучаючы гранты на розныя праекты.

У дні работы Генасамблеі ў Мінску паспелі вызначыць гарады, у якіх адбудуцца зімовы і летні Еўрапейскія юнацкія алімпійскія фестывалі ў 2021 годзе. Зімовы турнір прыме фінскі Вуакаці, а летнія спарторніцтвы пройдуць у славацкім Кошыцы. Таксама былі названыя шэсць лаўрэатаў прэміі ЕАК за найбольш значны ўклад у развіццё спорту ў сваіх краінах. Такого гонару ўдастоіліся трэнеры і спартыўныя кіраўнікі з Украіны, Славакіі, Кіпра, Грузіі, Італіі і Літвы. Акрамя таго, ва ўрачыстай абстаноўцы была ўручана прэмія Пятра Нуроўскага лепшаму маладому спартсмену Еўропы, ім стаў Эмануіл Караліс з Грэцыі (скачкі з шаштом).

Але самае важнае рашэнне, прынятае на Генасамблеі для нашай краіны, — гэта прадастаўленае права на правядзенне другіх Еўрапейскіх гульняў у 2019 годзе.

Першы віцэ-прэзідэнт НАК Беларусі Максім РЫЖАНКОЎ адзначаў, што ўжо на наступны дзень адбылося пасяджэнне рабочай групы па правядзенні Еўрагульняў-2019.

— Намі ўжо сфарміраваны групы, якія будуць вырашаць пэўныя задачы па падрыхтоўцы да важных стартаў. Абмеркавалі, якая дапамога неабходная з боку Еўрапейскіх алімпійскіх камітэтаў. Дыскутавалі і над спартыўнай часткай, якія віды спорту будуць прадастаўлены на Еўрапейскіх гульнях. Адрасу адзначу, што Беларусь будзе абалірацца на тую спартыўную базу, якая ўжо ёсць у краіне,

каб мінімізаваць выдаткі на правядзенне гэтага маштабнага мерапрыемства, — расказаў Максім Уладзіміравіч.

Адзначым, што ў праграму Еўрапейскіх гульняў-2019 можа ўвайсці 12—15 відаў спорту, у тым ліку і тыя, што не прадастаўлены на Алімпіядзе.

— Нам паабяцалі і ўжо прадаставілі падтрымку ў выглядзе кампаній, якія ў партнёрстве з намі будуць ажыццяўляць маркетынгавую падтрымку. У плюс мы, вядома, не выйдзем, але тыя фінансавыя выдаткі, якія панясём, усё роўна застаюцца ў краіне. Акрамя таго, частку выдаткаў, напрыклад, па пералёце, на сябе гатовыя ўзяць еўрапейскія алімпійскія камітэты. Гэта значыць, мы таксама вызваляемся ад гэтай ношы, якая пры гэтым застаецца ў авіяперавозчыка.

Максім Рыжанкоў таксама падкрэсліў, што пад Алімпійскую вёску дазволілі выкарыстоўваць Студэнцкі гарадок.

Увогуле, падводзячы вынікі 45-й Генасамблеі, першы віцэ-прэзідэнт НАК адзначаў, што ўсе дэлегаты засталіся задаволеныя работай у Мінску.

— Госці ад'язджаюць з разуменнем таго, наколькі ўзровень беларускага боку адпавядае еўрапейскім стандартам, яны ўбачылі нашы магчымасці па арганізацыі турніраў, стаўленне кіраўніцтва краіны да спорту і, думаю, не засталіся расчараванымі.

Чарговая, 46-я Генасамблея Еўрапейскіх алімпійскіх камітэтаў, пройдзе ў 2017 годзе ў Харватыі.

Дар'я ЛАБАЖЭВІЧ.
lobazhevich@zviazda.by

■ Чалавек — чалавеку

«БЫЎ, ПРАЦАВАЎ... А ЯК ДАКАЗАЦЬ?»

Больш за 35 гадоў я пастаянна выпісваю газету «Звязда». Усё мне ў ёй падабаецца, чытаю навіны, законы, ведаю, як іншыя людзі жывуць. Да таго ж, некалі газета мне вельмі дапамагла. З яе старонак даведаўся, што створаны фонд «Узаемадапамога і прымірэнне», што тым, хто знаходзіўся ў месцах прымуовага ўтрымання, выплачваюцца кампенсацыя. Я тады аформіў дакументы, знайшоў патрэбных сведкаў і праз пэўны час атрымаў дапамогу...

Пасля гэтага я хацеў атрымаць і статус вязня, звяртаўся ў многія інстанцыі, але ж пакуль безвынікова. На апошні мой зварот у Дзяржкамітэт па архівах і справаводства прыйшоў адказ, што работа па пошуку звестак, якія я запытаў, была праведзена, аднак спісаў асоб, што ў гады вайны прымуова ўтрымліваліся ў лагеры ў вёсцы Дашкоўка Магілёўскага раёна, у архівах, на вялікі жаль, не маецца.

Коратка напішу, як я туды трапіў. Нарадзіўся і жыў я ў вёсцы Красны Асавец, аж пакуль туды не прыйшлі немцы. Добра памятаю, як яны выгналі нас з хаты, як самі пасяліліся там і сталі карыстацца ўсім добром, якое нажывалі мае бацькі. А мы ў гэты час перабіраліся ў зямлянцы, у лесе. Аднак і там было небяспечна, бо немцы досыць часта рабілі аблавы і ўсіх, каго злавалі, адпраўлялі ў Германію.

Каб пазбегнуць гэтага, мы сталі жыць у вёсцы Ляжанка, але і туды на конях, з сабакамі аднойчы прыскакаў атрад карнікаў, стаў зганяць людзей. Тых, хто не мог ісці, расстрэльвалі і пакідалі на месцы, тых, хто мог, — гналі ў бок вёскі Красніца. На той

час яна была ўжо спалена разам з людзьмі.

Мы думалі, што нас таксама загоняць у нейкі хлеш ды спаліць. Але ж немцы казалі, што адправяць у Германію. Гналі туды праз Красніцу, Кузькавічы, Вароніна. Потым у вёсцы Мокрае сталі «сартваць», каб некага потым і сапраўды адправіць у Нямеччыну, а некага пакінуць тут, у рэзерве, прымусіўшы працаваць. У выніку я, 13—14-гадовы падлетак, застаўся даглядаць коней, пілаваць і секчы дровы. А потым, прадчуваючы адступленне, немцы ўзяліся акупавання, ставіць абаронныя збудаванні. На гэтыя вельмі цяжкія работы зганялі людзей з многіх навакольных вёскаў. Хапіла тады і мне...

Але ж цяпер даказаць, што я непаўналетнім хлапчуком быў у лагеры ў вёсцы Дашкоўка і цяжка працаваў, ніяк не атрымліваецца. У раёне, у камісіі па прызначэнні пенсіі кажуць, што трэба прывесці чатырох сведкаў, якія былі ў лагеры разам са мной і маюць адпаведныя дакументы. А дзе іх шукаць? Магчыма, хоць нечым дапаможа «Звязда»?

Леанід Ерафеевіч Малашкоў,
в. Красны Асавец, Быхаўскі раён.

Ад рэдакцыі. Ці трэба казаць, што дапамагчы (а тым больш інваліду I групы і падпісчыку з гэтакім газеце вельмі хацелася б, але як, калі ўсе інстанцыі, як піша Леанід Ерафеевіч, пройдзены?

Тады надзея, магчыма, адна: на чытачоў, бо можа стацца, што нехта з іх таксама быў у вэсцывым лагеры, мае патрэбныя дакументы і не проста ўспомніць падлетка па імені Лёна, але і захаца яму дапамагчы?

Адрас Леаніда Ерафеевіча знаходзіцца ў рэдакцыі.

■ Кватэрнае пытанне

З ЧАРГІ МОГУЦЬ ЗНЯЦЬ, А МОГУЦЬ ПАКІНУЦЬ

Мая дачка — малады спецыяліст. На першым месцы працы ёй далі інтэрнат, пастанавілі на ўлік для паляпшэння жыллёвых умоў. Зараз яна збіраецца замуж. Жаніх — мінчанін і ў кватэры, якую арандуе яго бацькі, ёсць свабодны пакой. Калі дачка пераедзе туды, ці знімуць яе з чаргі на жыллё?

Л. Баравік,

Бабруйскі раён

У адпаведнасці з падп. 32.1 п. 32 Палажэння аб уліку грамадзян, якія маюць патрэбу ў паляпшэнні жыллёвых умоў, і аб парадку прадастаўлення жылых памяшканняў дзяржаўнага жыл-

лёвага фонду (зацверджана Указам Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь ад 16.12.2013 № 563) «Аб некаторых пытаннях прававога рэгулявання жыллёвых адносін», далей — Палажэнне № 563, грамадзяне здымаюцца з так званай кватэрнай чаргі ў выпадку, калі адпалі падставы для прызнання іх маючымі патрэбу ў паляпшэнні жыллёвых умоў.

У дадзеным выпадку вырашэнне гэтага пытання залежыць ад шэрагу абставін. Напрыклад, калі ў кватэры, куды збіраецца пераехаць дачка, забяспечанасць агульнай плошчай перавысіць устаноўлены нарматыў для прызнання грамадзян маючымі патрэбу ў паляпшэнні жыллёвых умоў (менш за 15 кв. м (у г. Мін-

ску — менш за 10 кв. м) на аднаго чалавека) — гэта будзе з'яўляцца падставай для зняцця з кватэрнага ўліку. Калі ж жылое памяшканне дадзена наймальніку на ўмовах дагавора найму жылога памяшкання камерцыйнага выкарыстання дзяржаўнага жыллёвага фонду, які складзены на тэрмін працоўных (службовых) адносін, то ў адпаведнасці з падп. 3.1.6 п. 3 Палажэння № 563 тыя, хто пражываюць у такім жыллым памяшканні, прызнаюцца маючымі патрэбу ў паляпшэнні жыллёвых умоў, што будзе з'яўляцца падставай для захавання кватэрнага ўліку за маладым спецыялістам па месцы працы.

Віктар САВІЦКІ

■ Што бачу

УСЁ ЯК ВА ЎСІХ?

Будны дзень. Ранішні тралейбус. Абрывак размовы. — А дачка твая як? — пытае адна жанчына ў другой. — Ды дзякуй богу... Ужо дыплом пачынае пісаць. — А потым, пасля вучобы, некуды размяркуюць? — Не... Мы ж яе на платным вучылі. Так што першую працу самім давялося шукаць. Фірмачку адну ў сталіцы знайшлі. Абяцалі ўзяць.

— А з жыллом што? — Ды таксама пашчасціла: непадалёк ад Мінска домік ім купілі. — Чаму ім? Яна што — ужо замужам? — Ну, не сказаць, каб так... Як усе цяпер — жыве з адным хлопцам.

...Маці, карацей, задаволена, бо, што ні кажы, а ўладкаванае дзіця: без пяці хвілін з вышэйшай адукацыяй, з працай, з уласным жыллем і нават з мужам, як быццам!

Усё як ва ўсіх. Ці ў многіх.

Наталля КАЛІНОЎСКАЯ,

г. Віцебск.

ФОТА АНАТОЛЯ КІСЕЛЮЧКА